

РЕШЕНИЕ

№ 26651

гр. София, 02.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 3 състав, в публично заседание на 21.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **19** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на „Корект Ремонт Инженеринг“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Б. А. Т. в качеството му на управител, срещу Ревизионен акт № Р-22221124006066-091-001/16.05.2025 г., издаден от Т. Б. Г., в качеството му на орган, възложил ревизията, и Л. Д. П. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1037/20.08.2025 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ /ОДОП/ С. при ЦУ на НАП, с който по отношение на жалбоподателя са установени задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за данъчен период м. 10.2023 г. в размер на 23 015,01 лв. и лихви в размер на 4 728,06 лв., както и задължения за корпоративен данък за 2023 г. в размер на 16 253,33 лв. и лихви в размер на 1 927,35 лв.

В жалбата се твърди, че РА е неправилен, необоснован и незаконосъобразен, постановен при неправилно приложение на материалния закон и при несъобразяване със събраните в хода на ревизията доказателства. Поддържа се, че органите по приходите неправилно са приели липса на реални доставки по фактурите, издадени от „Т.Б. Инвест“ ЕООД, „Самсор Проджект“ ЕООД и „Томстил“ ЕООД. Сочи се, че ревизираното дружество е разполагало с първични счетоводни документи, че процесните фактури са осчетоводени и че получените стоки и услуги са свързани с осъществяваната от него строителна дейност и последващи облагаеми доставки. Излагат се доводи, че евентуални нарушения или пропуски при доставчиците не могат сами по себе си да

обосноват отказ на право на приспадане на данъчен кредит при получателя. Искането до съда е за отмяна на РА.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адвокат М., който поддържа жалбата и моли за отмяна на ревизионния акт.

Ответната страна - директорът на дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП, чрез процесуален представител юрк. С., оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Счита, че РА е правилен и законосъобразен, тъй като по делото не е доказано реалното извършване на процесните доставки именно от посочените във фактурите доставчици. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 370 евро.

Административен съд София-град, като обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, заключението на съдебно-счетоводната експертиза, доводите и становищата на страните и като извърши служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в рамките на срока за съдебно обжалване на РА, от надлежна страна и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което се явява процесуално допустима.

От фактическа страна се установява следното:

Ревизионното производство е започнало със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221124006066-020-001/20.11.2024 г. /л.20/, връчена на ревизираното лице по електронен път на същата дата, изменена със Заповед № Р-22221124006066-020-002/25.02.2025 г. /л.23/, издадени от Т. Б. Г., на длъжност началник сектор при ТД на НАП С., оправомощен със Заповед № РД-01-404/27.05.2024 г. на директора на ТД на НАП С. /л.18/.

С ревизията е възложено установяване на задълженията на „Корект Ремонт Инженеринг“ ЕООД по ЗДДС за периода от 01.10.2023 г. до 31.10.2023 г. и за корпоративен данък по ЗКПО за периода от 01.01.2023 г. до 31.12.2023 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22221124006066-092-001/10.04.2025 г. /л.26 и сл. от делото/, връчен на дружеството на 11.04.2025 г. по електронен път. Ревизираното лице е поискало удължаване на срока за подаване на възражение и представяне на доказателства, като срокът е удължен до 09.05.2025 г. В законоустановения срок не е подадено писмено възражение срещу РД.

Ревизията е приключила с РА № Р-22221124006066-091-001/16.05.2025 г. /л.136 и сл./, издаден от Т. Б. Г. - орган, възложил ревизията, и Л. Д. П. - ръководител на ревизията. РА е връчен на 03.06.2025 г. по електронен път.

В рамките на ревизионното производство са извършени следните процесуални действия и са формирани следните изводи:

Установено е, че през ревизирания период „Корект Ремонт Инженеринг“ ЕООД е осъществявало дейност по извършване на строителни и монтажни дейности.

От данни от информационните системи на НАП, се установява, че за периода 01.01.2023 г. - 31.12.2023 г. дружеството е имало регистриран един трудов договор за длъжност „общ работник“, сключен на 17.11.2022 г. и прекратен на 01.02.2023 г. По данни от подадена справка по чл. 73, ал. 1 ЗДДФЛ за 2023 г. са установени лица, наети по граждански договори, сред които Е. С. Д., М. Й. Ж., Д. Д. Т., Т. Н. Р., Н. А. О. и Б. А. Т.. Съобразени са и данните, че дружеството притежава товарен автомобил „Нисан“ с рег. [рег.номер на МПС], като по представена обратна ведомост към 31.12.2023 г. не са заведени дълготрайни материални активи.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 ДОПК до ревизираното лице е изпратено искане за представяне на документи и писмени обяснения, с което са изискани документи във връзка с доставките от „Т.Б. Инвест“ ЕООД, включително договори, анекси, фактури, платежни документи, обратни ведомости, главна книга, извлечения от счетоводни сметки и други относими счетоводни данни. От страна на дружеството са представени копия на фактури, касов бон, приемо-предавателен протокол, счетоводни извлечения и други документи, подробно обсъдени в РД и РА.

С Протокол № Р-22221124006066-П.-001/28.11.2024 г. са приобщени доказателства, събрани в хода на предходна проверка за установяване на факти и обстоятелства, приключила с протокол от 09.10.2024 г.

По отношение на извършените от „Корект Ремонт Инженеринг“ ЕООД последващи облагаеми доставки е установено, че за м. 10.2023 г. дружеството е издало фактури с данъчна основа общо 178 078,76 лв. и начислен ДДС в размер на 35 615,76 лв. Получатели по тях са 75 ОУ „Т. К.“, Столична община, район „К. поляна“, и „Мега Хидро Строй“ ЕООД.

Фактурите са издадени във връзка с договор за строителство и ремонт от 13.12.2022 г., сключен с „Мега Хидро Строй“ ЕООД, с предмет аварийен ремонт и подмяна на хидроизолацията на покривните конструкции на сградите на „Селище на строителя“ /бивши „Виетнамски общезития“/, находящи се в [населено място], [улица], район „К. поляна“, блок 5 и блок 6; договор от 30.05.2023 г., сключен със Столична община, район „К. поляна“, с предмет благоустрояване на локални градинки, реконструкция на паркова мебел, детски съоръжения и поддържане на междублокови пространства и зелени площи; както и договор от 07.09.2023 г., сключен със 75 ОУ „Т. К.“, с предмет изграждане на вътрешна ограда на спортна площадка в двора на училището. Към договорите са представени количествено-стойностни сметки, констативни протоколи обр. 19 и банкови извлечения за получени плащания от клиентите.

При ревизията не са установени основания за корекция на данъчната основа на извършените от дружеството доставки и на начисления по тях данък.

В ревизионното производство е установено, че през м. 10.2023 г. ревизираното лице е упражнило право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от „Т.Б. Инвест“ ЕООД, „Томстил“ ЕООД и „Самсор Проджект“ ЕООД, като данъчният кредит по тези фактури е отказан в общ размер на 23 015,01 лв.

По отношение на „Т.Б. Инвест“ ЕООД са извършени насрещни проверки, при които са изискани търговски, счетоводни и платежни документи, относими към фактурите, издадени на ревизираното лице. Искането е връчено по реда на чл. 32 ДОПК, като в законоустановения срок изисканите

документи не са представени. След изтичане на срока са представени карта за поръчка/договор от 01.09.2023 г., според която „Корект Ремонт Инженеринг“ ЕООД е възложило на „Т.Б. Инвест“ ЕООД да достави OSB дървесни плочи, алуминиев профил за монтаж на гипсокартон и гипс картон, копия на процесните фактури, приемо-предавателен протокол, касов бон, както и фактури от предходен доставчик „Лъки Стар 83“ ЕООД, счетоводни справки и писмени обяснения. В обясненията е посочено, че фактурираните материали са доставени на адреса на получателя, а именно в [населено място], [улица], и са приети от Б. Т., като транспортирането е за сметка на купувача.

От извършената проверка в информационните масиви на НАП е установено, че „Т.Б. Инвест“ ЕООД е било регистрирано по ЗДДС на 24.02.2015 г., като регистрацията му е прекратена на 05.12.2023 г. на основание чл. 176 ЗДДС. Установено е, че дружеството е имало едно лице по трудово правоотношение, а в дневника за продажби за м. 10.2023 г. са отразени фактури към ревизираното дружество с предмет „стоки“. След преглед на наличните данни органите по приходите са приели, че не са налице доказателства доставчикът да притежава складови и търговски площи, както и други дълготрайни материални активи, необходими за осъществяване на дейността. Съобразено е и че доставчикът е издавал фактури към различни клиенти с разнообразен предмет - от строителни материали до рекламни услуги, без да се установява да разполага с необходимия кадрови и материален ресурс за осъществяването им.

Във връзка с твърденията за предходно придобиване на стоките от „Лъки Стар 83“ ЕООД органите по приходите са извършили проверка и по отношение на това дружество. Установено е, че „Лъки Стар 83“ ЕООД е deregистрирано по ЗДДС на 07.11.2023 г. на основание чл. 176 ЗДДС. Отчетено е, че като негови предходни доставчици на материали са посочени „Булпром Експорт Импорт“ ЕООД, „Техно Електро ВД“ ЕООД и „Ви Ем Ес Би Груп“ ЕООД, които също са deregистрирани лица. Констатирано е още, че от „Т.Б. Инвест“ ЕООД не са представени платежни документи и счетоводни регистри за извършени и отразени плащания към „Лъки Стар 83“ ЕООД, а в дневника за продажби на „Лъки Стар 83“ ЕООД за м. 10.2023 г. плащанията в брой по касов апарат са отразени с отрицателен знак. При тези данни органите по приходите са приели, че не е доказана реална предходна доставка от „Лъки Стар 83“ ЕООД към „Т.Б. Инвест“ ЕООД и съответно не е проследено действителното движение на стоките по веригата до жалбоподателя.

Във връзка с фактурираните доставки от „Т.Б. Инвест“ ЕООД от ревизираното дружество са представени идентични доказателства като копия на издадените от доставчика фактури, копие на фискален бон за извършено плащане, аналитично извлечение от сметка 401 „Доставчици“ и обратна ведомост за м. 10.2023 г. Органите по приходите са съобразили, че „Корект Ремонт Инженеринг“ ЕООД притежава товарен автомобил с дата на регистрация в КАТ 15.11.2023 г., т.е. след процесния период, поради което е направен извод, че към м. 10.2023 г. дружеството не доказва възможност да е транспортирало процесните стоки, чието количество е значително. Не са представени фактури за транспортни услуги, товарителници, пътни листове и съответни платежни документи за нает транспорт, поради което е прието, че транспортирането на фактурираните материали от „Т.Б. Инвест“ ЕООД до склад на получателя не е доказано.

При тези данни органите по приходите са формирали извод, че издадените от „Т.Б. Инвест“ ЕООД фактури не удостоверяват реално извършена доставка на строителни материали към ревизираното лице.

По отношение на „Томстил“ ЕООД е връчено ИПДПОТЛ, с което са изискани договори, фактури, платежни документи, приемо-предавателни протоколи, информация за мястото на доставка на интериорните врати, счетоводни документи за заприходяване и изписване на доставените стоки, доказателства за произхода им, данни за собствени или наети активи, складови и производствени площи, както и други документи, доказващи реалното изпълнение на доставките.

От страна на „Томстил“ ЕООД са представени копия на фактури и приемо-предавателни протоколи, както и писмени обяснения, от които е установено че между дружеството и „Корект Ремонт Инженеринг“ ЕООД не е сключван писмен договор за доставка на интериорни входни врати с дърворезба и техния монтаж. Посочено е, че фактурите са платени в брой, че интериорните врати са собствено производство и са доставени до склад за строителни материали, находящ се в [населено място], [улица], със собствен транспорт на изпълнителя – лек автомобил „Ф. П.“, за който са представени регистрационен талон и договор за послужване. Посочено е още, че интериорните врати са произведени в дърводелска работилница, находяща се в [населено място], [улица], собственост на „Лъки Стар 83“ ЕООД, като машините са предоставени на „Томстил“ ЕООД по силата на договор за взаимно сътрудничество от 01.08.2017 г. и анекс към него.

След преглед на представените документи органите по приходите са приели, че договорът за сътрудничество от 01.08.2017 г. е общо формулиран и не дава яснота в какво се състои конкретното сътрудничество между двете дружества, както и дали същото е относимо към процесните доставки. Към договора е представен анекс от 01.02.2022 г. със списък на дърводелски машини, с които двете дружества се споразумяват „Томстил“ ЕООД да ползва безвъзмездно дърводелски машини и сгради, собственост на „Лъки Стар 83“ ЕООД, като консумативите и ремонтите на машините са за сметка на първото дружество.

От данните в информационните масиви на НАП е установено още, че през същия период „Томстил“ ЕООД е издало фактури към други дружества за ремонтни дейности на камиони, както и множество фактури към други контрагенти с предмет „продукция“. Органите по приходите са приели, че от наличните данни не се установява доставчикът да е разполагал с производствена, техническа и кадрова обезпеченост, съответстваща на вида, обема и характера на фактурираните доставки. Съобразено е още, че на „Томстил“ ЕООД е извършена ревизия, приключила с РА от 15.04.2025 г., с който са определени задължения в особено големи размери, както и че дружеството не е осигурило достъп до счетоводната си документация. От наличните данни не се установява „Томстил“ ЕООД да е разполагало през 2023 г. с производствена база, машини, персонал или специализирана техника в обем, достатъчен да обоснове реално изпълнение на фактурираните доставки на интериорни врати с дърворезба.

Отделно е установено, че „Томстил“ ЕООД е извършило сторниране на доставки през м. 10.2023 г. на стойност 78 440,00 лв. и ДДС в размер на 15 688,00 лв., като не е ясно кои конкретни продажби са сторнирани и дали сред тях не попадат и доставките към ревизираното лице. С оглед на това органите по приходите са приели, че липсва яснота относно реалното осъществяване и счетоводно отразяване на процесните доставки.

При анализ на представените документи е направен извод, че не са представени доказателства за произхода на материалите за изработване на интериорните врати, както и транспортни документи,

удостоверяващи превоза им. Не е представен договор между страните, липсват спецификации, които да определят вида, качеството, размерите и количеството на вложените материали и продукцията. Не са представени и доказателства от страна на ревизираното лице за обекта, на който са монтирани интериорните врати, фактурирани от „Томстил“ ЕООД, нито данни за реално получаване и последващо използване на тези врати в облагаема доставка.

По отношение на „Самсор Проджект“ ЕООД е извършена насрещна проверка, при която са изисквани договори, анекси, счетоводни, платежни и търговски документи, относими към фактурите, издадени на „Корект Ремонт Инженеринг“ ЕООД. Искането е връчено по реда на чл. 32 ДОПК на 21.03.2025 г., но от доставчика не са представени изискваните документи.

В резултат на извършена проверка в информационните масиви на НАП е установено, че „Самсор Проджект“ ЕООД е регистрирано по ЗДДС на 27.03.2013 г., като регистрацията му е прекратена на 02.02.2024 г. на основание чл. 176 ЗДДС. Констатирано е, че няма данни за регистрирани трудови договори за наети лица по трудови правоотношения. Установено е също, че на дружеството е извършена ревизия по ЗКПО за периода 01.01.2019 г. - 31.12.2020 г. и по ЗДДС за периодите 01.01.2020 г. - 31.12.2020 г. и 01.01.2023 г. - 31.01.2024 г., приключила с РА от 08.10.2024 г., с който за данъчен период м. 10.2023 г. не е признато право на приспадане на данъчен кредит по всички фактури, отразени в дневника за покупки на дружеството.

От страна на ревизираното лице е представен договор за строителство от 12.09.2023 г., сключен със „Самсор Проджект“ ЕООД, с предмет полагане на хидроизолация с газопламъчно лепене на цена от 5,00 лв. на кв. м., без ДДС, като количествата и видовете работа следва да се определят с протокол обр. 19. Представени са актове обр. 19, в които е посочено, че СМР са извършени на обект „Селище на строителя“ /бивши „Виетнамски общежития“/, находящ се в [населено място], [улица], район „К. поляна“.

След анализ на представените документи от ревизираното лице и наличните данни в информационните масиви на НАП органите по приходите са приели, че не са налице данни „Самсор Проджект“ ЕООД да е разполагало с възможност да предостави спорните услуги. Посочено е, че липсват доказателства за кадрова обезпеченост, техническа обезпеченост, използвани материали, техника и организация на строителния процес, които да удостоверят реалното изпълнение на фактурираните СМР от това дружество.

Във връзка с установеното органите по приходите са приели, че по фактурите, издадени от „Т.Б. Инвест“ ЕООД, „Томстил“ ЕООД и „Самсор Проджект“ ЕООД, не е доказано реално извършване на доставки на стоки и услуги по смисъла на чл. 6 и чл. 9 ЗДДС. Поради това е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 23 015,01 лв. на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и ал. 2, чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС във връзка с чл. 6, чл. 9 и чл. 25, ал. 2 ЗДДС.

По ЗКПО

Ревизиращият екип е установил, че дружеството е отчетло разходи по счетоводна сметка 601 „Разходи за материали“ в размер на 137 533,32 лв. по фактури, издадени от „Т.Б. Инвест“ ЕООД и „Томстил“ ЕООД, както и разходи по счетоводна сметка 602 „Разходи за външни услуги“ в размер на 25 000,00 лв. по фактури, издадени от „Самсор Проджект“ ЕООД. С оглед извода за липса на доказани реални стопански операции по тези фактури органите по приходите са приели, че отчетените разходи не са документално обосновани по смисъла на чл. 10, ал. 1 ЗКПО.

На основание чл. 26, т. 2 ЗКПО, във връзка с чл. 10, ал. 1 ЗКПО и чл. 23, ал. 2, т. 1 ЗКПО, счетоводният финансов резултат на дружеството за 2023 г. е увеличен със сумата от 162 533,32 лв. В резултат на преобразуването е определена данъчна печалба в размер на 169 864,54 лв. и годишен корпоративен данък в размер на 16 986,45 лв., като след приспадане на внесените данъци е установена разлика за довносяне в размер на 16 253,33 лв. Върху установените задължения са начислени лихви по реда на чл. 175 ДОПК.

Жалбоподателят е оспорил РА по административен ред. С Решение № 1037/20.08.2025 г. директорът на дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП е потвърдил изцяло РА № Р-22221124006066-091-001/16.05.2025 г. Решението е връчено на дружеството по електронен път на 13.11.2025 г.

В хода на съдебното производство е приобщена административната преписка и са приети писмени доказателства. С молба от 23.03.2026 г. жалбоподателят е представил допълнителни счетоводни документи, обозначени като стоков и услугов поток, относими към осчетоводяването на доставките и последващата дейност на дружеството.

По делото е допусната и приета съдебно-счетоводна експертиза, която е изготвена от вещото лице д-р П. Д. К.. Поставените задачи на експертизата са да проследи документалната обосновааност на всяка една от процесните фактури чрез съотнасянето им към наличните по делото приемо-предавателни протоколи, складови разписки и договори; да установи дали получените доставки са осчетоводени, дали са извършени и осчетоводени плащания по тях и дали получените стоки и услуги са използвани за последващи доставки в търговската дейност на жалбоподателя; както и да даде заключение дали доставчиците са отразили издадените към жалбоподателя фактури в подаваните до НАП регистри по ЗДДС.

От заключението на вещото лице се установява, че за част от доставките е налице проследима документална връзка между фактура, приемо-предавателен документ, плащане и договорна основа. По отношение на доставките от „Самсор Проджект“ ЕООД вещото лице е установило връзка между представения договор от 12.09.2023 г., фактурите, актовете обр. 19 и данните за плащания в брой.

За доставките от „Т.Б. Инвест“ ЕООД вещото лице е установило, че по значителна част от фактурите са налични приемо-предавателни протоколи, данни за плащания в брой и връзка с договор от 01.09.2023 г., но същевременно при част от фактурите липсват приемо-предавателни протоколи или има непълнота относно данните за плащане.

За доставките от „Томстил“ ЕООД по фактури № [ЕГН]/26.10.2023 г. и № [ЕГН]/27.10.2023 г. вещото лице е констатирало наличие на приемо-предавателни протоколи, но липса на данни за плащане и липса на договорна основа. По отношение на допълнително разгледаната фактура № [ЕГН]/18.09.2023 г., използвана при определяне на задълженията по ЗКПО, също е посочено, че е наличен приемо-предавателен протокол, но липсват данни за плащане и договор.

От експертизата се установява още, че получените доставки са осчетоводени в счетоводството на жалбоподателя по съответните счетоводни сметки според характера им. Доставките от „Самсор Проджект“ ЕООД са осчетоводени като външни услуги по дебита на сметка 602 „Външни услуги“, срещу кредитиране на сметка 401 „Доставчици“. Доставките от „Т.Б. Инвест“ ЕООД и „Томстил“ ЕООД са осчетоводени като разходи за материали по дебита на сметка 601 „Разходи за материали“, срещу кредитиране на сметка 401 „Доставчици“.

По отношение на плащанията вещото лице е установило, че по фактурите от „Самсор Проджект“ ЕООД и „Т.Б. Инвест“ ЕООД са посочени плащания в брой, като сумите съответстват на стойностите по фактурите. За фактурите от „Томстил“ ЕООД по делото не са налични данни за извършени плащания извън твърдението в писмените обяснения за плащане в брой.

От извлечението на сметка 703 „Приходи от услуги“ вещото лице е установило, че през м. октомври 2023 г. жалбоподателят е отчетел приходи от услуги в общ размер на 178 078,76 лв. по фактури към Столична община, район „К. поляна“, „Мега Хидро Строй“ ЕООД и 75 ОУ „Т. К.“. В заключението е посочено, че от представените счетоводни извлечения може да се установи наличие на стопанска дейност през периода, но за конкретно отнасяне на всяка отделна доставка към конкретна последваща доставка, обект или клиент е необходимо допълнително съпоставяне с договори с клиенти, актове, количествено-стойностни сметки, протоколи за СМР и аналитична отчетност по обекти.

Относно отразяването на фактурите в регистрите по ЗДДС на доставчиците вещото лице е посочило, че за преобладаващата част от фактурите е извършена проверка относно отразяването им в дневниците за продажби на съответните доставчици. За фактури № [ЕГН]/29.09.2023 г. и № [ЕГН]/30.09.2023 г., издадени от „Т.Б. Инвест“ ЕООД, както и за фактури № [ЕГН]/26.10.2023 г. и № [ЕГН]/27.10.2023 г., издадени от „Томстил“ ЕООД, вещото лице е посочило, че същите са включени в дневниците за покупки на жалбоподателя, но по делото липсват данни за извършена проверка дали са включени в дневниците за продажби по ЗДДС на съответните доставчици.

Съдът кредитира заключението на вещото лице като компетентно и обективно изготвено, доколкото същото е основано на счетоводните документи, приложени по делото, и отговаря на поставените задачи. Заключение обаче следва да бъде ценено в рамките на неговия предмет, счетоводно отразяване, документална проследимост и наличие на данни за плащания и регистри по ЗДДС. Същото не установява само по себе си фактическото движение на стоките, действителното извършване на строително-монтажните работи, влагането на материалите в конкретни обекти, както и изпълнението на доставките именно от лицата, посочени като доставчици във фактурите.

Правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателят е адресат на ревизионния акт и е засегнат неблагоприятно от установените с него публични задължения, поради което има правен интерес от оспорването. Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК и е насочена срещу индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Не се установяват пороци, които да обосновават нищожност на РА. Същият е издаден от компетентни органи по приходите, в кръга на предоставените им правомощия. Ревизионният акт е постановен от органа, възложил ревизията, и от ръководителя на ревизията, съобразно изискването на чл. 119, ал. 2 ДОПК.

Спазена е предписаната от закона писмена форма. РА съдържа необходимите реквизити по чл. 120, ал. 1 ДОПК, включително фактически и прани основания за установените задължения по ЗДДС и ЗКПО, както и кореспондираща разпоредителна част при определяне на резултатите по видове задължения и периоди. Ревизионният доклад съставлява неразделна част от ревизионния акт по смисъла на чл. 120, ал. 2 ДОПК, като съдържа фактическите констатации и правните изводи, въз основа на които са определени задълженията на ревизираното лице.

Ревизионното производство е проведено без допуснати съществени процесуални нарушения. ЗВР и ЗИЗВР са издадени от оправомощен орган по приходите. РА е издаден от лицето, възложило ревизията, и от лицето, ръководело ревизията. За резултатите от ревизията е съставен РД, чието съдържание съответства на изискванията на чл. 117, ал. 2 ДОПК, като към него са приложени събраните в хода на ревизията доказателства по чл. 117, ал. 3 ДОПК.

В рамките на ревизията от „Корект Ремонт Инженеринг“ ЕООД са изискани доказателства по реда на чл. 37, ал. 2 и ал. 3 ДОПК, включително относно спорните доставки, тяхното счетоводно отразяване, плащане, произход, транспорт, предаване и използване в дейността на дружеството. Извършени са насрещни проверки по чл. 45 ДОПК на доставчиците „Т.Б. Инвест“ ЕООД, „Томстил“ ЕООД и „Самсор Проджект“ ЕООД. Събрани са и данни от информационните масиви на НАП относно регистрацията по ЗДДС, кадровата обезпеченост, подаваните отчетни регистри и данъчните досиета на доставчиците. Следователно доказателствената съвкупност е формирана чрез допустими процесуални действия, извършени в рамките на предоставените на органите по приходите правомощия.

Не е налице и изтичане на преклузивния срок по чл. 109, ал. 1 ДОПК за установяване на задълженията. Ревизията е възложена и приключила в рамките на срока, в който органите по приходите могат да установяват публичните задължения за процесните данъчни периоди.

Относно приложението на материалния данъчен закон съдът намира следното:

По ЗДДС:

Спорът между страните се свежда до това дали по фактурите, издадени от „Т.Б. Инвест“ ЕООД, „Томстил“ ЕООД и „Самсор Проджект“ ЕООД, са налице реално извършени доставки на стоки и услуги по смисъла на чл. 6 и чл. 9 ЗДДС, които да обосновават възникване и упражняване на право на приспадане на данъчен кредит по чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС, както и дали отчетените по тези фактури разходи са документално обосновани за целите на ЗКПО.

ДОПК не съдържа особени правила относно разпределението на доказателствената тежест в производството по ревизия по общия ред на чл. 112–120 ДОПК, поради което субсидиарно приложение намират правилата за доказване, установени в АПК и ГПК /арг. от § 2 ДР на ДОПК/. „Корект Ремонт Инженеринг“ ЕООД черпи право на приспадане на данъчен кредит от спорните фактури, претендирайки го по съдебен ред след отказ за признаването му по ревизионния акт, поради което на основание чл. 154, ал. 1 ГПК и чл. 170, ал. 2 АПК, вр. § 2 ДР на ДОПК, негова е тежестта да докаже всички факти, на които основава искането си за признаване на това право, за да установи, че са изпълнени условията за възникването и упражняването му. Неизпълнението на задължението на ответника по доказателствата не освобождава дружеството-жалбоподател от тежестта да докаже наличието на всички предпоставки за съществуването на твърдяното от него право. Жалбоподателят не може да се позове на проявена от ответника пасивност при попълване на делото с доказателства и по този начин да цели освобождаване от собственото си задължение за провеждане на пълно доказване на обстоятелствата, съставляващи основание на претенцията му за признаване на право на приспадане на данъчен кредит. Единствено жалбоподателят носи тежестта да докаже реалността на доставките по процесните фактури, тъй като той твърди положителния факт, че такива доставки са осъществени, и именно в това твърдение се състои възражението му срещу незаконосъобразността на РА в обжалваната част. Същият следва да проведе главно и пълно доказване на своето оспорване, като създаде сигурно убеждение у съда в съществуването на фактите и връзките между тях. В съответствие с разпределението на доказателствената тежест както административният решаващ орган, така и съдът, имат правото, но и задължението да приемат за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт не е доказан.

Доказателствената тежест в производството е указана от съда с разпореждане от 12.01.2026 г., като на страните е предоставена възможност да предприемат съответните процесуални действия.

Съгласно чл. 6, ал. 1 ЗДДС доставка на стока е прехвърляне на правото на собственост или друго вещно право върху стока, а такава по чл. 5, ал. 1 ЗДДС е всяка движима вещ. Аналогично е и легалното определение, дадено в чл. 14, ал. 1 от Директива 2006/112/ЕО, според което доставка на стока е

прехвърлянето на правото на разпореждане с материална вещь като собственик. Съгласно чл. 9, ал. 1 ЗДДС доставка на услуга е всяко извършване на услуга. Облагаема според чл. 12, ал. 1 ЗДДС е доставката на стока или услуга, извършена от данъчно задължено лице с място на изпълнение на територията на страната. Извършването ѝ е данъчно събитие по чл. 25, ал. 1 ЗДДС, което възниква по правилото на чл. 25, ал. 2 ЗДДС на датата, на която собствеността на стоката е прехвърлена, а услугата е извършена. Тогава съгласно чл. 25, ал. 6, т. 1 ЗДДС данъкът за извършената облагаема доставка става изискуем и възниква задължение на регистрираното лице да го начисли. Едновременно с настъпване на изискуемостта на данъка на основание чл. 68, ал. 2 ЗДДС и чл. 167 от Директива 2006/112/ЕО възниква правото на приспадането му.

Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС данъчният кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаеми доставки. Определяйки предпоставките за възникване на право на приспадане на данъчен кредит, националният законодател, транспонирайки чл. 168, б. „а“ от Директива 2006/112/ЕО, в нормата на чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС е уредил правото на регистрирано лице да приспадне данъка за стоките или услугите, използвани за целите на извършването от него облагаеми доставки, които стоки или услуги са му доставени или предстои да му бъдат доставени от доставчик, регистриран по този закон. След като са налице предпоставките за възникването му, вече породеното право на приспадане на данъчен кредит по чл. 68, ал. 1, т. 1, вр. чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС подлежи на упражняване при условието по чл. 71, т. 1 ЗДДС – данъчно задълженото лице да притежава фактура, съставена в съответствие с чл. 114–115 ЗДДС, с посочен на отделен ред данък за доставка на стоки или услуги, по които то е получател. По аргумент от чл. 25, ал. 2 ЗДДС без реално извършена доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и чл. 9, ал. 1 ЗДДС данъчно събитие по чл. 25, ал. 1 ЗДДС не настъпва, респективно не възниква изискуемост на данъка по чл. 25, ал. 6, т. 1 ЗДДС, а оттам – по аргумент от чл. 68, ал. 2 ЗДДС – не възниква и функционално свързаното право на приспадане на данъчен кредит по чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС, поради което същото не може да бъде упражнено дори при наличие на хипотезата на чл. 71, т. 1 ЗДДС.

От горния анализ следва, че възникването на правото на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС е обусловено от: качеството на данъчнозадължено лице на доставчика и получателя; наличието на данъчен документ у получателя по чл. 71, т. 1 ЗДДС; действителното получаване на стоките или услугите по доставката; и използването на полученото за целите на икономическата дейност на данъчнозадълженото лице. Отсъствието на който и да е елемент от този фактически състав изключва възникването на правото. В процесния случай, по мотиви, изложени по-долу, недоказани останаха именно реалното извършване на доставките и извършването им от сочените във фактурите доставчици.

В множество свои решения, сред които решение от 06.12.2012 г. по дело С-285/11 и решение от 31.01.2013 г. по дело С-643/11, СЕС приема, че за да се признае право на данъчен кредит, е необходимо първо да се провери дали доставките са реално осъществени в съответствие с правилата за доказване по националното право. В решение по дело С-285/11 изрично е посочено, че за да се установи наличието на право на приспадане, е необходимо да се провери дали процесните доставки са били реално осъществени и дали съответните стоки или услуги са били използвани от получателя за извършването на облагаеми сделки. Запитващата юрисдикция е длъжна, в съответствие с правилата за доказване, установени в националното право, да извърши глобална преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по делото. Ако в резултат от тази преценка се установи, че разглежданите доставки са реално осъществени и впоследствие са били използвани за целите на облагаемите сделки на лицето, по принцип правото на приспадане не може да бъде отказано. Обратно, ако след преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по делото не може да се направи извод за действително предадени и получени от доставчика и получателя стоки и услуги, то правото на приспадане не следва да се признае.

Върховният административен съд нееднократно подчертава разликата между сделка в гражданскоправен

смисъл и доставка за целите на данъчното облагане – разграничение, нормативно проведено в ЗДДС и Директива 2006/112/ЕО, които последователно си служат с понятието „доставка“, а не „сделка“. Докато в гражданскоправен аспект е необходимо и достатъчно съгласието на страните по съществените условия на сделката, за доставка по чл. 6, ал. 1 ЗДДС и чл. 14, ал. 1 от Директива 2006/112/ЕО се изисква да е настъпил и съответният правен и фактически резултат. При доставки на движими вещи, определени по рода си, този ефект ще е настъпил, ако правото на собственост върху тях е прехвърлено от доставчика с предаването им на получателя, което в настоящия случай не е доказано.

За пълнота на изложеното следва да се отбележи, че произходът на стоките не е сам по себе си обективен признак за доставка по чл. 6, ал. 1 ЗДДС и чл. 14, ал. 1 от Директива 2006/112/ЕО, нито е самостоятелна предпоставка за възникване или упражняване на право на приспадане на данъчен кредит. Съответно недоказването на произхода не означава автоматично, че стоката липсва и не може да е предмет на разпоредителна сделка. Доказването на произхода обаче може да бъде индиция за физическото съществуване на стоките като обекти на собственост, годни да бъдат прехвърляни. Подобни индиции биха могли да обезпечат тежачото върху ответника непълно насрещно доказване и са важен информационен източник при липсата на преки доказателства за реалността на извършената доставка.

Същото разрешение следва и от разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО. Съгласно чл. 14, пар. 1 от Директивата доставка на стоки е прехвърлянето на правото на разпореждане с материална вещь като собственик, а съгласно чл. 24, пар. 1 доставка на услуги е всяка сделка, която не представлява доставка на стоки. Правото на приспадане възниква по чл. 167 от Директивата, когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем, а по чл. 168, б. „а“ данъчно задълженото лице има право да приспадне данъка за стоките и услугите, които са му доставени или предстои да му бъдат доставени от друго данъчно задължено лице и които се използват за целите на облагаемите му сделки. Съгласно чл. 178, б. „а“ от Директивата упражняването на правото е обвързано с притежаването на фактура, съставена съобразно изискванията на Директивата, но това изискване не дерогира необходимостта от реално осъществена доставка.

В настоящия случай се установява, че жалбоподателят притежава фактури, издадени от „Т.Б. Инвест“ ЕООД, „Томстил“ ЕООД и „Самсор Проджект“ ЕООД, както и че същите са осчетоводени в счетоводството му. От заключението на съдебно-счетоводната експертиза се установява и наличие на счетоводно отразяване на приходи от последващи доставки към трети лица. Това обаче не е достатъчно, за да се приеме, че процесните доставки са реално извършени именно от посочените доставчици.

Фактурата е частен свидетелстващ документ и удостоверява направено изявление на издателя си, но не се ползва с материална доказателствена сила относно реалното настъпване на удостоверената в нея стопанска операция. Същото важи и за представените приемо-предавателни протоколи, когато те не са подкрепени от други доказателства за фактическо движение на стоките, произход, транспорт, съхранение, влагане, както и за материална, кадрова и техническа обезпеченост на доставчика.

По отношение на доставките от „Т.Б. Инвест“ ЕООД се установява, че са представени фактури, част от приемо-предавателните протоколи, данни за плащания в брой и договорна основа. Същевременно не са ангажирани достатъчно доказателства за транспортиране на фактурираните строителни материали, за тяхното съхранение, за конкретното им предаване на ревизираното лице и за последващото им влагане в конкретни обекти. Не са представени пътни листове, товарителници, документи за нает транспорт, складови разписки или други доказателства, чрез които да се проследи движението на стоките от доставчика до получателя. От събраните доказателства не се установява и доставчикът да е разполагал с необходимата складова, материална и техническа обезпеченост за извършване на процесните доставки.

Данните относно посочения предходен доставчик „Лъки Стар 83“ ЕООД също не променят този извод.

Напротив, те не дават възможност да се проследи реалното движение на материалите по веригата. Установената дерегистрация на „Лъки Стар 83“ ЕООД по чл. 176 ЗДДС, липсата на представени платежни документи и счетоводни регистри за плащания от „Т.Б. Инвест“ ЕООД към него, както и данните за сторнирани плащания в дневника за продажби на това дружество, не подкрепят твърдението за действително осъществена предходна доставка на материалите. Същевременно посочването на други предходни доставчици, които също са дерегистрирани лица, не замества доказването на произхода, движението и предаването на стоките до жалбоподателя.

По отношение на „Томстил“ ЕООД съдът съобразява, че са представени фактури и приемо-предавателни протоколи, но липсват платежни и счетоводни доказателства, които да установят реално извършено плащане по тези фактури, извън твърдението в писмените обяснения за плащане в брой. Не са представени доказателства за произхода на материалите, вложени в изработването на интериорните врати, за реалното им производство, за транспортирането им, както и за обекта, на който същите са били монтирани или използвани от жалбоподателя. Представените обяснения за ползване на работилница и машини на „Лъки Стар 83“ ЕООД по договор за сътрудничество не дават достатъчна яснота относно конкретното изпълнение на процесните доставки. Договорът е общо формулиран, не индивидуализира конкретни доставки, не сочи процесните фактури и не доказва фактическо производство на интериорните врати, предмет на спорните документи.

Отделно от това, данните за извършено сторниране на доставки от „Томстил“ ЕООД през м. 10.2023 г., както и липсата на установена производствена, техническа и кадрова обезпеченост, съответстваща на вида, обема и характера на фактурираните доставки, не позволяват да се приеме, че именно това дружество е произвело, транспортирало и предало процесните интериорни врати на жалбоподателя. При това положение не се установява по несъмнен начин реалното производство, предаване и влагане на фактурираните интериорни врати.

По отношение на „Самсор Проджект“ ЕООД е представен договор за строителство от 12.09.2023 г., фактури и актове обр. 19. Вещото лице е посочило, че в счетоводно-документален аспект при този доставчик е налице проследима връзка между договор, фактури, актове обр. 19 и данни за плащане. Тези данни обаче не доказват сами по себе си фактическото извършване на строително-монтажните работи от този доставчик. При ревизията не са установени данни „Самсор Проджект“ ЕООД да е разполагало с необходимия кадрови и технически ресурс за изпълнение на фактурираните дейности. Липсват доказателства за ангажирани работници, използвана техника, организация на строителния процес, материали и други обективни данни, удостоверяващи действително изпълнение на СМР от това дружество.

В този смисъл обстоятелството, че по представените актове обр. 19 е посочен обект „Селище на строителя“ /бивши „Виетнамски общежития“/, само по себе си не доказва извършване на процесните СМР от „Самсор Проджект“ ЕООД. За реалността на доставката е необходимо да се установи не само че жалбоподателят е извършвал дейност по съответния обект, но и че конкретните дейности, фактурирани от доставчика, са изпълнени именно от него, с негов или надлежно ангажиран ресурс. Такива доказателства не са ангажирани.

Следователно и по отношение на тримата процесни доставчици - „Т.Б. Инвест“ ЕООД, „Томстил“ ЕООД и „Самсор Проджект“ ЕООД - не се установява по несъмнен начин реално осъществено изпълнение на фактурираните доставки именно от тях. При първия доставчик липсват достатъчни доказателства за движение, транспорт, предаване и влагане на строителните материали, включително по твърдяната предходна доставка от „Лъки Стар 83“ ЕООД; при втория не са доказани произходът, производството, транспортирането и последващото използване на фактурираните интериорни врати; при третия, въпреки наличието на договор, фактури и актове обр. 19, не е доказана кадрова, техническа и материална

обезпеченост за изпълнение на фактурираните СМР. Поради това представените фактури, счетоводното им отразяване и наличните съпътстващи документи не са достатъчни да обосноват извод за настъпило данъчно събитие по чл. 25 ЗДДС.

Изводът не се променя от обстоятелството, че жалбоподателят е отчетел приходи от последващи доставки към свои клиенти. Последващата реализация на услуги към трети лица може да сочи, че дружеството е осъществявало дейност през периода, но не доказва сама по себе си, че процесните стоки и услуги са доставени именно от „Т.Б. Инвест“ ЕООД, „Томстил“ ЕООД и „Самсор Проджект“ ЕООД. Правото на данъчен кредит възниква по конкретна доставка, с конкретни страни – доставчик и получател, поради което реалността на доставката следва да бъде доказана именно между лицата, посочени във фактурата.

Както е посочено и от вещото лице, за конкретно отнасяне на всяка отделна доставка към конкретен обект или клиент е необходимо допълнително съпоставяне с договори, актове, количествено-стойностни сметки, протоколи за СМР и аналитична отчетност по обекти. Такива доказателства не са представени в степен, която да докаже реалното изпълнение на доставките от процесните доставчици.

Не е достатъчно и обстоятелството, че част от фактурите са осчетоводени и по тях са отразени плащания. Осчетоводяването е релевантно за проследяване на счетоводното третиране на документите, но не доказва само по себе си реално възникване на данъчно събитие. Плащането, включително когато е отразено в счетоводството, също не е юридическият факт, който поражда право на приспадане на данъчен кредит. За целите на ЗДДС съществено е реалното изпълнение на доставката, а именно предаването на стоката или извършването на услугата.

Заключението на съдебно-счетоводната експертиза не води до различен извод. Съдът кредитира същото относно счетоводното отразяване на фактурите, данните за плащане, наличието на приходи и счетоводната проследимост на част от документите. Експертизата обаче не установява фактическото движение на стоките, действителното извършване на строително-монтажните работи, влягането на материалите в конкретни обекти, както и изпълнението на доставките именно от лицата, посочени като доставчици във фактурите. Поради това заключението не може да замести доказването на реално осъществена доставка по смисъла на чл. 6 и чл. 9 ЗДДС.

С оглед на гореизложеното съдът приема, че жалбоподателят не е провел пълно доказване на реалното извършване на процесните доставки от посочените във фактурите доставчици. При липса на доказано данъчно събитие по смисъла на чл. 25 ЗДДС правилно органите по приходите са отказали право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 23 015,01 лв. на основание чл. 68, ал. 1, т. 1, чл. 68, ал. 2 и чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС, във връзка с чл. 6, чл. 9 и чл. 25 ЗДДС.

По ЗКПО съдът намира следното:

Съгласно чл. 10, ал. 1 ЗКПО счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно стопанската операция. Следователно документалната обоснованост не се изчерпва с формалното наличие на първичен счетоводен документ. Необходимо е документът да удостоверява действително настъпила стопанска операция, която да е отразена вярно както по основание, така и по съдържание.

Съгласно чл. 6 от Закона за счетоводството първичният счетоводен документ следва да съдържа определени реквизити, позволяващи индивидуализиране на стопанската операция, страните по нея, нейния предмет, стойностно изражение и основание. Наличието на тези реквизити е условие за формална

редовност на документа, но не е достатъчно, когато по делото не е доказано реалното осъществяване на документираната стопанска операция.

Съгласно чл. 26, т. 2 ЗКПО не се признават за данъчни цели разходи, които не са документално обосновани по смисъла на този закон. Когато разходът не е признат за данъчни цели, счетоводният финансов резултат се преобразува по реда на чл. 23, ал. 2, т. 1 ЗКПО, като се увеличава със сумата на непризнатите разходи. По силата на чл. 20 ЗКПО корпоративният данък е в размер на 10 на сто върху данъчната печалба.

В настоящия случай разходите, отчетени по фактурите, издадени от „Т.Б. Инвест“ ЕООД, „Томстил“ ЕООД и „Самсор Проджект“ ЕООД, не могат да бъдат признати за данъчни цели, тъй като по делото не е доказано същите да отразяват действително осъществени стопански операции между посочените страни. Както бе посочено, не е доказано фактическото предаване на стоките, тяхното съхранение, транспортиране и влагане в конкретни обекти, нито реалното извършване на строително-монтажните работи от „Самсор Проджект“ ЕООД.

Не е налице и достатъчно доказване на реално придобиване на материалите от предходни доставчици по веригата, включително от „Лъки Стар 83“ ЕООД към „Т.Б. Инвест“ ЕООД, което допълнително препятства възможността да се приеме, че отчетените разходи по процесните фактури отразяват вярно действителни стопански операции. Данните относно предходните доставчици не се ценят като самостоятелно основание за отказ на данъчен кредит, а като част от общата преценка относно липсата на доказано движение, произход и предаване на фактурираните стоки.

Поради това правилно органите по приходите са приели, че първичните счетоводни документи не удостоверяват вярно настъпили стопански операции и че отчетените въз основа на тях разходи са документално необосновани по смисъла на чл. 10, ал. 1 ЗКПО. Законнообразно е извършено увеличение на счетоводния финансов резултат на дружеството за 2023 г. със сумата 162 533,32 лв., като е определен корпоративен данък за довносяне в размер на 16 253,33 лв.

Правилно са начислени и лихвите по чл. 175 ДОПК, доколкото същите имат акцесорен характер и следват установените главни задължения за данък върху добавената стойност и корпоративен данък.

Предвид изложеното жалбата е неоснователна, а оспореният РА, потвърден с Решение № 1037/20.08.2025 г. на директора на дирекция ОДОП С., следва да бъде потвърден.

По разноските:

При този изход от правния спор и въз основа на направено искане, ответната страна има право на сторените в производството съдебно-деловодни разноски, а именно юрисконсултско възнаграждение. Към датата на даване ход по настоящото дело, е в сила нормата на чл. 161 ДОПК, изм. ДВ, бр. 17 от 2026г./ ДВ, бл.17 от 13.02.2026г/, съгласно която размерът на юрисконсултското възнаграждение се определя съгласно чл.37 от ЗПП. С оглед материалния интерес по настоящото дело, съдът следва да приложи чл. 25, ал.2, вр. чл. 25, ал.1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в настоящата и редакция, поради което и определя размер на юрисконсултското възнаграждение за настоящото производство в общ размер на 675 лв. /450+450:2/, което след въвеждането на еврото в България, съответства на 345.12 евро, който следва да се заплати от жалбоподателя.

Воден от горното, Административен съд София-град, III отделение, 3 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Корект Ремонт Инженеринг“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], срещу РА № Р-22221124006066-091-001/16.05.2025 г., издаден от Т. Б. Г. - орган, възложил ревизията, и Л. Д. П. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1037/20.08.2025 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА „Корект Ремонт Инженеринг“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП сумата от 345.12 евро., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.